

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם (עציר)
ראח'

לפני **כבוד השופט יריב בן דוד**

המאשימה	מדינת ישראל – תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד גל גבאי
נגד	
הנאשמים	1. ראשד אל אעסם (עציר) – נדון 2. מוסטפא אל אעסם – בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד ערן בן ארי

גזר דין (נאשם 2)

רקע

1. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות קשירת קשר לעשות פשע, סיוע לגניבת רכב ואיומים, בניגוד לסעיפים 499(א1), 413 ב ו-192 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בשעות הערב של יום 1.2.24, החנתה הגב' ז'נה נוריאב את רכבה מסוג קיה (להלן: "הרכב"), ברחוב רד"ק 30 בבאר-שבע (להלן: "המקום").

בהמשך הערב, הנאשם ונאשם 1 (להלן יחדיו: "הנאשמים"), אשר קשרו קשר לגנוב רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית (להלן: "הקשר"), הגיעו למקום.

בהמשך הגיעו הנאשמים לעמדת שמירה בפארק "יעלים" ופגשו שם בגב' אלכסנדרה רודיגין (להלן: "אלכסנדרה") ובמר שמואל חגיבי (להלן: "שמואל"), המוכרים לנאשם.

או אז, ביקש נאשם 1 מאלכסנדרה כי תקשר בשמו לגרר, על מנת שיגרור את הרכב מבאר שבע לעיר מודיעין, תוך שציין בפניה כי הרכב נמצא בבעלותם אך מאחר והם משתייכים למגזר הערבי אף גרר לא מוכן לספק להם שירותי גרירה בשעות אלו.

בנסיבות אלו, נאשם 1 התקשר לנהג רכב גרר, מר קוטוב תוופיק (להלן: "תוופיק") ומסר הטלפון לאלכסנדרה על מנת שתשוחח עימו כאמור. לאחר שעשתה האחרונה כמבוקש, הגיע

עמוד 1 מתוך 15

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

למקום מטעמו של תופיק מר באסל קוטוב, העמיס הרכב על הגרר והחל בנסיעה לעיר מודיעין.

בהמשך, תופיק שוחח עם הנאשם 1 בטלפון באמצעות הקלטות קוליות והודעות כתובות וביקש שישלחו לו מיקום מדויק לפריקת הרכב.

אז שלח הנאשם לתופיק, בהנחייתו של נאשם 1, מיקום גאוגרפי מדויק שבו הגרר אמור להוריד את הרכב, ומכיוון שהמיקום נמצא בתחומי רש"פ, שאליו תופיק לא היה מוכן לספק שירותי גרירה, ונוכח ניתוק קשר של נאשם 1, הנחה תופיק את נהג הגרר להגיע לתחנת משטרת מודיעין.

במקביל, ובעת שעזבו הנאשמים את עמדת השמירה, משהתקשרה אלכסנדרה לנאשמים והתעמתה עימם בדבר היעלמותו של כסף מזומן ממעילו של שמואל, איים הנאשם על אלכסנדרה באומרו כי ישבור את רגליה, ישימה בכיסא גלגלים, והוסיף: "אני אראה לך ... וואלה אני אדרוס אותה ... אני אתפוס אותך...."

תסקיר שירות המבחן

2. ביום 15.5.25, התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. על פי נתוניו, הנאשם רווק בן 23 המתגורר בתל שבע בבית אמו. הנאשם סיים 9 שנות לימוד.

בהיבט התעסוקתי, מסר הנאשם כי עבד בעבודות מזדמנות, ובאחרונה עובד אצל בן דודו בתחום השיפוצים.

נמסר כי הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות על מעשיו, אך הוא שלל אלמנטים של ידיעה וחלק בתכנון העבירה. לדבריו, מבין כיום את חלקו במעורבות בעבירה ואת קשייו בהצבת גבולות עצמיים.

ממידע אשר התקבל מגורמי הטיפול בתוכנית "חומש", תוכנית שכללה שיחות פרטניות שבועיות קבועות, עלה כי הנאשם הגיע בקביעות לשיחות עם עו"ס התוכנית. הנאשם עסק בעיבוד העבירה, נסיבותיה וגורמים אישיותיים שהובילו אותו לביצועה. נמסר כי בתחילת התהליך הטיפולי נצפו אצלו תחושות בושה ומחסומים רגשיים ביכולת שיתוף לצד דימוי עצמי נמוך. עם התקדמות התהליך, החל הנאשם בשיתוף תכנים רגשיים וגילה מודעות לדפוסיו האישיים הכוללים מאפייני ריצוי ונגררות. הנאשם מסר כי מעוניין להמשיך בתוכנית "חומש". בנוסף הופנה הנאשם לרשימת המתנה לקבוצת צעירים בשירות המבחן.

עמוד 2 מתוך 15

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם (עציר)
ראח'

סיכויי שיקום : שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בחור צעיר אשר השתדל לגלות יציבות תעסוקתית ולתמוך במשפחתו לאורך השנים. עוד נראה כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעתי. כן התקבל רושם כי הנאשם בעל יכולת לקידום מצבו, יש לו המוטיבציה לכך, וקיימות בסביבתו מערכות תמיכה נורמטיביות.

גורמי סיכון : חשיפה לסביבה עבריינית, אשר קיימת במשפחת מוצאו. מבחינת הנאשם, התנהגות עוברת חוק שימשה כאמצעי להשגת מעמד וכבוד. הנאשם צעיר ובעל יכולת ביטוי עצמית נמוכה.

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן, במהלכו יעקוב שירות המבחן אחר התקדמות הטיפול בתוכנית "חומש" ובמידת הצורך, יופנה הנאשם לגורמי טיפול במועצה האזורית מגוריו. שירות המבחן סבור כי ענישה מחמירה של מאסר בפועל תפגע בהמשך שיקום. ומשכך הוצע להטיל עונש בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

טיעוני הצדדים

3. בדיון שנערך ביום 29.5.25 הגישה ב"כ המאשימה רישום תעבורתי (ת/3) וטיעונים לעונש בכתב (ת/4). ב"כ הנאשם הגיש דו"ח מטעם מרכז "איאר", במסגרת שילובו של הנאשם בפרויקט חומש (נ/1).

במסגרת הדו"ח (נ/1), צוין כי הנאשם השתתף ב-22 פגישות טיפוליות שבועיות, במהלכן הפגין רצון לקשר טיפולי, פתיחות לשינוי, רצינות והתמדה. הפגישות התמקדו בעיבוד העבירה, נסיבותיה והגורמים האישיותיים שהובילו את הנאשם לבצעה. צוין כי הנאשם גדל בסביבה עבריינית וניסה לחזק את דימויו העצמי כצורך הישרדותי, וכי עתה מצליח לגלות מודעות לדפוסים אלו. עוד נמסר כי חווית המעצר השפיעה עליו עמוקות, הובילה אותו לחשבון נפש והוא מתאר אותה כתקופה הקשה בחייו. הוטעם כי הטיפול סייע לנאשם לזהות ולבטא רגשות בושה ואכזבה עצמית, ולבחון את דפוסי התנהגותו. נמסר כי הנאשם פיתח מיומנויות אסרטיביות והגביר את מודעותו לחומרת מעשיו. הוערך כי הטיפול סייע לנאשם לשנות את דרכו ולהחזירו למסלול חיים תקין.

4. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם: הגנה על ביטחונו ורכושו של הפרט והציבור, ובשים לב לעבירת האיומים נטען גם לפגיעה בשלוות נפשה של אלכסנדרה, בטחונה האישי ושלמות גופה. נטען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית מאוד.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, אשר הורשע בעבירה של סיוע לגניבת רכב (להבדיל מנאשם 1 אשר הורשע בעבירה המוגמרת), הורשע בנוסף גם בעבירת איומים. עוד נטען כי כתב האישום המתוקן מלמד שהנאשם נטל חלק פעיל בתכנון ובניהול האירוע.

ב"כ המאשימה טענה כי הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם אמנם הודה ולקח אחריות, אך בשלבים הראשוניים של ידיעה וחלק בתכנון העבירה. המאשימה טענה כי פגישה שבועית, ללא ידיעה על אורכה, אינה מספיקה כדי לסטות באופן משמעותי ממתחמי הענישה הנהוגים, כפי שהמליץ שירות המבחן.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 11 ל-24 חודשי מאסר.

בשים לב להודאת הנאשם ולהעדר עבר פלילי, עתרה ב"כ המאשימה לגזור את עונשו במסגרת השליש הראשון של מתחם העונש, אך לא בתחתיתו, בעיקר משיקולי הרתעת היחיד והרבים. זאת בצירוף עונשים נלווים - קנס משמעותי, פיצוי לנפגעת העבירה (ע"ת 4) התחייבות, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי יש לבחון לעומק את תפקידו של הנאשם בעבירת הסיוע לגניבת רכב, ולשקול במישור זה כי העונש על עבירת סיוע הוא מחצית מעבירת גניבת רכב עצמה. ביחס לעבירת האיומים, נטען כי נסיבות ביצועה אינן משקפות פגיעה קשה בערכים המוגנים.

ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, צוין כי הנאשם מטופל במרכז "איאר" במסגרת פרויקט "חומש", במסגרתו נטל חלק ב - 22 פגישות שבועיות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו, וכי הוא מבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם. עוד נטען כי הנאשם נמצא ברשימת המתנה להשתלבות בקבוצת צעירים.

ב"כ הנאשם עתר לסטות ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום.

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, או לכל הפחות להטיל עונש שאינו כרוך במאסר בפועל, כגון עבודות שירות, תוך התחשבות במצבו של הנאשם ובתהליך השיקומי שעבר. נטען כי הטלת עונש מאסר בפועל עלולה לפגוע בשיקום שהשיג עד כה וביציבותו.

6. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה אשר תומכת לשיטתם בעתירתם העונשית.

7. במסגרת דבריו האחרונים, עתר **הנאשם** לרחמי בית-המשפט. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, טען כי סבל רבות כתוצאה מהם וכי למד את לקחו מחוויות המעצר. הוא הדגיש כי הציב לעצמו גבולות, וכי כיום הוא עובד ומבין שהדרך העבריינית אינה בשבילו.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם (עציר)
ואח'

מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
- עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה – קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
9. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכות הקניין והגנה על רכוש הציבור ופרטיותו – הן של בעלי הרכבים, והן של הציבור הרחב אשר סופג נזקים עקיפים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, דוגמת עליית מחירי פרמיות הביטוח. כן פגעו מעשי הנאשם בשלוות נפשה ובטחונה אלכסנדרה עליה איים הנאשם באופן ישיר ובוטה.
10. בעניין חומרתן של עבירות גניבת רכבים, אשר הפכו זה מכבר "למכת מדינה", יפים דברי בית-המשפט העליון בשורת פסקי דין :

כך למשל ר' בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) :

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראיה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

וברע"פ 9269/17 ראמי אבו עישה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) :

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו ... יתרה מכך, מעשיו של המבקש היוו סכנה לציבור משתמשי הדרך וכוחות המשטרה, ומלמדים על חוסר יראת החוק".

וברע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מדינת ישראל (נבו 03.08.2014) :

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

*ביצועה ... הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש
ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל
ריבוי גניבות"*

11. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גניבת רכב:

א. רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (נבו 14.03.2018)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ניסיון גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, גניבה ואיומים. העבירה לא הושלמה מכיוון שהמתלונן דלק אחרי רכבו, השיגו, ובכך מנע ביצוע גניבתו. בית-משפט השלום אימץ את מתחם העונש ההולם של המאשימה – מתחם **שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר**. נוכח נסיבות מקלות ושיקולי שיקום נגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר (והופעל חודש מאסר מותנה במצטבר). הן הערעור והן בקשת רשות הערעור נדחו.

ב. ע"פ 2333/13 **באסל סאלם נ' מדינת ישראל** (נבו 03.08.2014)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות גניבת רכב ושתי עבירות סיוע לגניבת רכב. הנאשם פעל עם אדם נוסף וכחלק מחבורה, תוך חלוקת תפקידים בין חבריה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם **שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר לכל אירוע גניבה** (סה"כ 4 אירועים) וגזר דינו ל-4 שנות מאסר. ערעורו נדחה.

במסגרת הערעור, בית-המשפט העליון נדרש בין היתר לסוגיית קביעת מתחם זהה הן לעבירה מושלמת והן לסיוע לאותה עבירה. בית-המשפט דחה הערעור ואשר לסוגיית קביעת מתחם לעבירות סיוע, קבע:

"מתחם הענישה שנקבע, הנע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר לכל אחת מארבע העבירות בהן הורשע המערער – הינו הולם לנוכח חומרת העבירה, נסיבותיה ומדיניות הענישה הנהוגה. העובדה כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה אחיד, הן לעבירת הגניבה והן לעבירות הסיוע לגניבה, אכן עלולה לעתים לעורר שאלה. אולם, אין הכרח שמתחם הענישה בגין עבירת סיוע יהא מחצית ממתחם הענישה בגין ביצוע עיקרי של אותה עבירה ...".

ג. רע"פ 780/15 מוצטפא חאגי יחיא נ' מדינת ישראל (נבו 04.02.2015)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת סיוע לגניבת רכב ונהיגה ללא ביטוח, עת בה שימש כרכב מוביל לרכב הגנוב. נקבע מתחם שהוא "מאסר בפועל למשך חודשים". על הנאשם נגזרו **9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח**.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

ד. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 69320-11-24 **חריבאת נ' מדינת ישראל** (18.12.24)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בפני מותב זה בעבירות הבאות: גניבת רכב, סיוע לגניבת רכב, שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון ועבירת נהיגה לא ביטוח. באישום הראשון סייע הנאשם לאלמוני לגנוב רכב בכך שקיבל לידיו רכב גנוב והעבירו לשטחי רש"פ מבלי שהיה בידו רישיון נהיגה. **המתחם לאישום זה נע בין 9 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר**. באישום השני, גנב הנאשם רכב מתחנת משטרה והעבירו לשטחי רש"פ תוך שנהג ללא רישיון וללא ביטוח. המתחם שנקבע לאירוע זה נע בין 14 ל-26 חודשי מאסר. בהעדר עבר פלילי מחד, ונוכח נטילת אחריות חלקית ושיקולי הרתעה מאידך, נדון הנאשם ל-20 חודשי מאסר. הנאשם חזר בו מהערעור בהמלצת בית-המשפט המחוזי.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 57350-02-23 **מדינת ישראל נ' מחדי** (נבו 20.2.2024)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בפני מותב זה בארבעה אירועים: הראשון עד השלישי כללו שלוש עבירות גניבת רכב ועבירת קשירת קשר לפשע יחידה. **הרביעי, עניינו עבירת סיוע לגניבת רכב, בכך שתפקידו של הנאשם היה ללוות ולפתוח ציר לרכב הגנוב. לכל אחד משלושת האירועים הראשונים נקבע מתחם זהה שנע בין 10 ל-22 חודשי מאסר. המתחם לאירוע השלישי (סיוע) נע בין 7 ל-14 חודשי מאסר בפועל**. בהעדר עבר פלילי, גילו הצעיר ושת"פ עם שירות המבחן, נדון הנאשם ל-30 חודשי מאסר.

12. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים:

ו. רע"פ 5608/23 **יעקב דדון נ' מדינת ישראל** (נבו 27.07.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום: בראשון, הורשע בעבירת איומים יחידה כלפי גרושתו, בכך שהתקשר למתלוננת ומסר לה כי "יגמור אותה". בשני, הורשע בביצוע שתי עבירות איומים, בכך ששנתיים אחרי האירוע הראשון, התקשר לאותה המתלוננת ומסר לה שיהרוס את חייה וכמה ימים לאחר מכן שלח לה הודעה מוקלטת ובה איים עליה שוב. המתחם שנקבע לכ"א הראשון נע בין **מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר**, והמתחם לכ"א השני נע בין **מספר חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר**. נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור ובר"ע נדחו.

ז. עפ"ג 22938-03-22 **דזנאשוילי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 23.2.22)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, בכך שהתקשר ללשכת השר לענייני דתות ומסר שהשר "יגמור כמו רבין. מישהו יוריד אותו". **בית-משפט השלום**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

קבע מתחם שנע בין מאסר קצר, לבין 7 חודשי מאסר. בשל עבר פלילי מכביד נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם נדחה.

ח. ת"פ (שלום ב"ש) 62786-08-21 מדינת ישראל נ' אבנר ביטון (נבו 21.02.2024)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, לאחר שסורב בהנפקת תרופה הדורשת אישור, איים תוך גידופים על חייו של רוקח. **המתחם שנקבע נע ממאסר קצר של חודש אשר ניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.** חרף קיומו של עבר פלילי מכביד רלוונטי, בשל שלל שיקולים לקולה, נדון הנאשם ל-3 חודשי עבודות שירות.

ט. ת"פ (שלום ב"ש) 9126-10-20 מדינת ישראל נ' לוי (לא פורסם 14.12.20)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות איומים, בכך שבמהלך שיחות טלפון, איים בשני מקרים אשר התרחשו יום אחרי יום, על רעייתו, איתה חי בנפרד. **המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.** בשים לב לנסיבות חיים אישיות קשות, נגזר על הנאשם חודש מאסר בדרך של עבודות שירות.

13. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד **מידת** הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים **ונסיבות** הקשורות בביצוע העבירה.

14. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

התכנון שקדם לביצוע העבירה והתחכום בביצועה:

לביצוע העבירה קדמו תכנון וקשירת קשר בין הנאשם לבין נאשם 1 לגניבת רכב והעברתו לשטחי הרש"פ. התכנון כלל איתור רכב מתאים, יצירת קשר עם צד שלישי למטרות הסוואת המעשים (אלכסנדרה), ושימוש בשירותי גרירה של צד ג' לצורך העברת הרכב הגנוב באופן שנועד להסוות את מעשה הגניבה. במעשיהם, הפגינו הנאשמים תכנון ותחכום משמעותיים, שכן נדרש שיתוף פעולה עם גורמים עבריינים נוספים ויכולת לנצל גורמים תמימים אחרים (כגון אלכסנדרה והגרר) לטובתם, באופן שהקשה על זיהוי ביצוע העבירה בזמן אמת. לולא ערנותו של תוופיק, העבירה עלולה הייתה לצאת לפועל באופן בו גנב הרכב לא היה נדרש לכל מאמץ פיסי בשטח, תוך סיכון תפיסה אפסי.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה

הנאשם נטל חלק באירוע באופן משני יחסית לנאשם 1, והורשע אך בעבירת סיוע לגניבת רכב. יחד עם זאת, על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם נטל חלק בתכנון וקשירת הקשר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ואח'

לגניבת הרכב (ואף הורשע בעבירה זאת). במסגרת תפקידו כגורם מסייע, הנאשם אף ביצע פעולות אקטיביות של שליחת המיקום הגאוגרפי המדויק, המצוי בשטחי הרשות, לנהג הגרר (תוופיק), וזאת בהנחייתו של נאשם 1. פעולה זו, אף שהיא מוגדרת כסיוע, הייתה מהותית לקידום הגניבה וניסיון העברת הרכב אל מחוץ לתחומי השיפוט הישראלי.

בהמשך לאירוע הפלילי המרכזי, בוצעה על ידי הנאשם עבירת איומים. הגם שמדובר בעבירה שאינה קשורה בטורה לעבירת גניבת הרכב, המדובר בעבירה שבאה בעקבות ובקשר עם התוכנית העבריינית. הנאשם השמיע איומים בוטים וקונקרטיים על אלכסנדרה, מי שהייתה חלק מהמעטפת הביצועית של התוכנית העבריינית, כאשר האחרונה התעמתה עם שני הנאשמים. איומים אלו כללו "הבטחה" לפגיעה פיזית קשה בגופה, ונועדו באופן ברור להרחיק אותה מהנאשם ולהשתיקה. עבירה זו משליכה על חומרת האירוע הכולל ועל דפוס הפעולה של הנאשם.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק הפוטנציאלי שלצידה

בגזר דינו של השותף, נאשם 1, עמדתי על הנזקים שבביצוע עבירות גניבת הרכבים, ובשל חשיבותם הרבה מצאתי לנכון לשוב ולעמוד על הדברים האמורים גם כאן – לצד גניבות רכבים נזק רכושי משמעותי ונזקים כלכליים ואחרים הנופלים על כתפי בעלי הרכבים עצמם ועל הציבור הרחב בבחינת נזקים עקיפים אך מוחשיים.

רכב הוא על פי רוב הנכס הנייד המשמעותי ביותר אותו מחזיקים האזרחים, וגניבתו הינה "מכה כלכלית" לא פשוטה לבעליו, לא כל שכן "העלמתו" אל תוך שטחי הרשות הפלסטינית. גם אם הרכב מבוטח וחברת הביטוח משפה בסופו של יום את בעל הרכב, נושא בעל הרכב בנטל כספי הכרוך בעליית פרמיית ביטוח עתידית, בתקופה שעד קבלת רכב חלופי וכספי ביטוח, בעלויות של נסיעה בתחבורה חלופית, בפגיעה בפוטנציאל השתכרות בתקופה בה אינו נייד, וזאת לצד עוגמת נפש ופגיעה לא קלה בשגרת חייו (ולעיתים בצרכים חיוניים כגון טיפולים רפואיים מרוחקים) בשבועות שלאחר אירוע הגניבה.

אף הציבור הרחב נושא בנטל כספי בשים לב לעלויות מחירי ביטוח רכב נוכח עליות רציפות בהיקף גניבות הרכבים – השנה שעברה וזו שלפנינו הן דוגמא טובה לכך. כל אזרח שילם (או ישלם) מכיסו פרמיית ביטוח יקרה משמעותית גם בשים לב להתרחבות התופעה העבריינית הקשה של גניבות רכבים מאסיביות והעברתם אל שטחי הרשות.

אחד הנזקים הפוטנציאליים הנוספים שעלולים היו להיגרם מביצוע העבירה נוגע להשלכות האפשריות על נהג הגרר ועל שולחו – תוופיק, במצב בו הגרר עם הרכב הגנוב היו נתפסים

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

במחסום במהלך העברת הרכב. מצב זה מעמיד גורמים אותם ניצל הנאשם בסכנת מעצר
ושלילת חירות מיידיים.

עקרון אחידות הענישה

15. בטרם אקבע את מתחם העונש ההולם הראוי לנאשם, חשוב להזכיר את עיקרון אחידות
הענישה, שהוא מיסודותיו של ההליך הפלילי. כך למשל נקבע בע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ'
מדינת ישראל (נבו) 23.09.2014):

"עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד
להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה. עקרון זה מורה כי יש
להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן,
בנסיבות דומות ובעלי נסיבות אישיות דומות. עקרון זה מקבל משנה
חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה.
במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי
שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של
מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של
המבצע"

ע"פ 11699/05 סרפו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו,
אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-
מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד
ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את
השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט.
בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם
הספציפי"

16. בעניינו של שותפו של הנאשם, נאשם 1, נקבע מתחם שנע בין 13 ל-25 חודשי מאסר. המדובר
במתחם שעניינו ביצוע עבירת גניבת רכב מושלמת. נקבע בגזר הדין כי חלקו של נאשם 1 הוא
חלק מרכזי ומשמעותי בביצוע העבירה. נאשם 1 יזם את יצירת הקשר עם תופיק, מסר את
הטלפון לאלכסנדרה לשם העברת ההנחיות (והרחקתו מהאירוע), והנחה את הנאשם בנוגע
למיקום הגאוגרפי של הורדת הרכב. חלקו של הנאשם, אשר הורשע אך בסיוע לביצוע העבירה,
התבטא בעיקר בסיוע לוגיסטי ושיתוף פעולה בביצוע ההנחיות. ניכר כי עיקר האחריות מונחת
על כתפי נאשם 1, והפעולות השונות אותן ביצע במסגרת ביצוע העבירות מלמדות על שליטה
רבה במהלך האירועים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

לצד האמור, יש לשקלל את עבירת האיומים בה הורשע הנאשם שבפני (אליה לא היה כל קשר לשותפו, בעת קביעת מתחם הענישה בעניינו).

בהינתן אלו, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם בגין כלל העבירות בהן הורשע כך שינוע בין 9 ל-18 חודשי מאסר.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

עבר פלילי

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. עברו התעבורתי כולל 4 הרשעות – 3 מתוכן בעבירות מסוג ברירת קנס, ולצדן הרשעה אחת משנת 2020 בעבירת נהיגה ללא רישיון (לא הוציא מעולם).

נטילת אחריות

הודאת הנאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, יש בה משום הקלה למתלוננים אשר נחסך מהם מעמד העדות בבית-המשפט, ונלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר. שירות המבחן התרשם לחיוב מהנאשם, וציין את התפתחותו התהליכית בפגישות ואת המוטיבציה שלו לשינוי דפוסיו המכשילים. גם העובדת הסוציאלית מ"חומש" חיזקה את ההתרשמות, וציינה כי הנאשם בחן את התנהלותו וגילה תובנה לחומרת מעשיו, תוך שפיתח מודעות וביקורת עצמית. יחד עם זאת, יש לזכור כי שלילת אלמנטים מסוימים של תכנון, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן, מעידה על נטילת אחריות חלקית, שכן הנאשם הורשע גם בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע עם שותפו, המצביעה על תכנון מוקדם ומודעות למכלול הפעילות העבריינית.

הרתעת הרבים והרתעת היחיד

גניבת רכבים הפכה זה מכבר ל"מכת מדינה" ודומה כי התופעה הולכת ומתפשטת במיוחד בדרום הארץ, בו פועלות מידי יום חברות עבריינים המשנעות רכבים גנובים משטחי ישראל לשטחי הרשות הפלסטינאית עבור רווח כלכלי קל ומידי. אחוז הנתפסים בכף אינו גבוה וככל הנראה הפך הדבר למפעל כלכלי משתלם לכל העוסקים במלאכה מלבד לציבור שומרי החוק ובעלי הרכבים הנושאים בעלויות הישירות והעקיפות של התופעה העבריינית המתמשכת.

עמוד 11 מתוך 15

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם (עציר)
ראח'

עמד על הדברים בית המשפט המחוזי בבאר שבע במסגרת עפ"ג 1190-03-21 אלבטיחאת נ'
מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"גניבת כלי רכב בישראל לשם העברתם לשטחי הרש"פ, חמורה ומקוממת במיוחד. בדרך כלל מדובר בעבירות מתוכננות ויזומות, המבוצעות על ידי מספר אנשים. לא אחת מדובר ב"הזמנה" מראש של כלי רכב מסוים, הנגנב בישראל ומועבר לשטחי הרש"פ, בין לצורך פירוקו לשם שימוש בחלקיו – שלעיתים חוזרים לישראל כחלק משוק חלקי החילוף, ובין לשם שימוש בו על ידי מזמינו או מכירתו בשוק החופשי במחיר נמוך לאין שעור משווי ישראל. התחקות אחר רכבים גנובים כאלה, או אחר חלקיהם המפורקים, שהגיעו לשטחי הרש"פ, תפיסתם והחזרתם לבעליהם בישראל, הינה משימה מסובכת מאוד, הכרוכה בתשומות גבוהות, וסיכויי הצלחתה קלושים ביותר"

ואך לאחרונה, במסגרת עפ"ג 29484-07-23 סארי אלקואעין נ' מדינת ישראל (21.2.24):

"אין צורך לומר כי הפיתוי להשגת רווח כספי משמעותי, קלות הביצוע והנזקים הנגרמים בעטין של עבירות אלו במעגלים רחבים, מחייבים ענישה משמעותית שיהיה בה כדי להלום את חומרת המעשים וכדי להרתיע"

סטייה ממתחם הענישה

18. על פי סעיף 40 (גב) לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע בשל **שיקולי שיקום** על פי הוראות סעיף 40 לחוק.

סעיף 40ד(א) לחוק מורה כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקום ככל שמצא כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם.

פסיקת בית המשפט העליון אשר לחריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום מלמדת על חריגה במשורה, וזאת רק כאשר ניכרים בפועל שיקום או סיכויי שיקום מובהקים (ר' ע"פ 671/22, **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל**, פסקה 19 (20.10.2022)) (ההדגשות גם בהחלטת בית המשפט העליון הנ"ל – יב"ד).

בענייננו שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן באופן חיובי במסגרת תכנית "חומש".

יחד עם זאת, לא בכל מקרה בו מתקיים הליך טיפולי חיובי יש לסטות ממתחם העונש ההולם, סטייה אשר תעשה כאמור במשורה. ר' בענין זה ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו 27.4.2022):

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

"...כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 140 לחוק העונשין. אחרת, נמצא כי החריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזור את העונש בתוך מתחם הענישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העושה... לא בכדי אפוא, נקבע כי יש לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 140 לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם הענישה תיעשה רק במקרים חריגים, בבחינת יוצא מן הכלל, כאשר סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת..."

במקרה הנדון, אין מדובר בעבירות אשר בוצעו (למשל) על רקע התמכרות קשה אשר הליך אינטנסיבי טיפולי סגור וממושך נתן לה מענה, כי אם בביצוע עבירות על רקע רצון להפקת רווח כלכלי ניכר ומהיר.

עניינו של הנאשם מעורר התלבטות מסוימת שמא החלת הטיפול, אותו עבר במסגרת התפכחות אישית וחשש מפני ההליך הפלילי, כחריג המביא לסטייה ממתחם העונש, תהפוך את החריג לכלל. בתיקים רבים נרתמים נאשמים לשיח פרטני וקבוצתי בשירות המבחן (או בתוכניות טיפול כגון תוכניות החומש) המתקיים פעם עד פעמיים בשבוע, ועולה שאלה האם מהלך זה מצדיק סטייה ממתחם העונש, או שמא יש לזקוף זאת לזכות הנאשמים בתוך המתחם עצמו.

דומה כי הטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה עלולה לפגוע בתהליך השיקום בו החל הנאשם וביכולתו לחזור למוטב. זאת, בעיקר בשל היות הנאשם צעיר בן 20 נעדר עבר פלילי. עובדה זו, יחד עם המוטיבציה שהפגין להמשך השתלבותו הפעילה בתוכנית "חומש" ורישומו לטיפול קבוצתי במסגרת נוספת של צעירים בשירות המבחן, מצביעה על פוטנציאל שיקומי. כמו כן, קטיעת רצף חייו הנורמטיביים הנוכחיים, הכוללים עבודה, עלולה להחזירו למעגל העברייני.

בשקול כלל הנתונים הצריכים לענין, סבורני כי אין בשיקולי השיקום שלעיל להביא לסטייה ממתחם הענישה, אך יש בהם להביא למיקום העונש בתחתית מתחם הענישה, תוך ויתור על שיקולי הרתעה מתבקשים, וכן לאפשר ריצוי עונש זה בדרך של עבודות שירות.

נוכח טעמי השיקום החלטתי להימנע מפסילת רישיון נהיגה בפועל.

19. אשר להמלצת שירות המבחן, יצוין הידוע, כי בית המשפט בוחן ושוקל שיקולים ואינטרסים מגוונים יותר מאלו הנשקלים ע"י שירות המבחן הממוקדים בשיקומו של הנאשם [ר' ע"פ 1261/18 פלוני נ' מדינת ישראל (31.5.18)], וכי המלצת שירות המבחן היא אך שיקול אחד מכלל השיקולים אותם שוקל ביהמ"ש בבואו לקבוע את העונש הראוי לנאשמים [ר' בענין זה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

(אחד מיני רבים) ע"פ 1167/21 טארק חויג'יראת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)). ר' בענין זה
למשל רע"פ 3058/07 דרור פז נ' מדינת ישראל (נבו 03.05.2007):

"מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו
למשל, חומרת העבירה ונפיצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחוננו,
הרתעת העבריינין ועבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה.
שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא

אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישם במאזני שיקוליו,
כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן. אך בכך לא
סגי"

סוף דבר

20. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות ב"לונדע- כיוונים" ברחוב דוד
ראובני באר שבע, במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום או לפי קביעה אחרת של
הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 5.1.26 עד השעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות
השירות במפקדת מחוז דרום של שבי"ס ליד כלא באר-שבע.

אני מזהיר את הנאשם שעליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על
עבודות השירות ושם לא יעשה כן יכול ויופסקו עבודות השירות והוא יידרש לרצות
את יתרת עונשו בכלא.

ב. צו מבחן לשנה מהיום.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים שלא יעבור כל עברת רכוש או אלימות
מסוג פשע או עבירה של קשירת קשר לבצע פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים שלא יעבור כל עברת רכוש מסוג עוון,
עבירת אלימות מסוג עוון (לרבות איומים) או עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון.

ה. קנס כספי בסך 4,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים
חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.26 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם
אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק,
וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

עמוד 14 מתוך 15

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36637-02-24 מדינת ישראל נ' אל אעסם(עציר)
ראח'

ו. הנאשם יפצה את המתלוננת ע"ת 4 בסך של 3,000 ₪ ואת ע"ת 2-ו-3 בסך של 1000 ₪ כל אחד. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.1.26 ובהמשך כל 01 לחודש שלאחריו.

ז. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 .
הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירות רכוש ברכבים.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס / הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:**
www.eca.gov.il
- **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו**
35592* או, 073-205-5000.
- **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי**
תשלום)

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ו, 13 נובמבר 2025, במעמד הצדדים.